

XXXV.

Forflag til Lov

om

Snefastning.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 4de Februar 1890.*)

§ 1.

Det paahviler enhver Kjøbstad og Sognekommune at sørge for Snefastningen paa de indenfor Kommunens Grændser beliggende offentlige Veie og Gangstier.

Fritagelse for denne Forpligtelse kan dog for enkelte Biveies Vedkommende, hvis Omstændighederne maatte tale derfor, tilstaaes af Amtsrædet — for Kjøbstædernes Vedkommende af Amtet. Saadan Fritagelse kan kun meddeles for 1 Aar ad Gangen, og skal Kommunalbestyrelsen mindst 3 Uger, forinden Sagen forelægges Amtsrædet (Amtet), lade udgaa Bekjendtgjørelse om, at paagjældende Veie agtes undtagne fra Snefastning. Det bestemmes af vedkommende Kommunalbestyrelse, paa hvilke Gangstier Snefastning skal finde Sted; dens Beslutning i saa Henseende kan dog indankes for Amtsrædet (Amtet).

Amtsrædet kan tilstaa Tilskud af Amtsrepartitionsfonden til Sognekommuner, der vilde blive overbeholdede ved ene at overtage Snefastningen paa Landeveisstrækninger, hvor efter de hidtil gjældende Regler Beboere af andre Kommuner maatte deltage i Arbeidet.

Ligeledes kan Amtsrædet bestemme, at Omkostningerne ved Bagthold til Assistance for Posten eller Andre (jfr. § 18) helt eller delvis skulle erstattes Sognekommunerne af Amtsrepartitionsfonden.

§ 2.

Den Sogneraadene efter Forordningen af 27de Mai 1848 § 1 og Lov af 30te December 1858 § 1 — jfr. Lovene af 21de Juni 1867 § 9 og 6te Juli f. A. § 17 — tilkommende Ret til af Husmænd og Inderster at forlange visse Arbeidsdage præsterebe til Kommunen ophæves fra den 1ste December 1890 at regne.

*) Jfr. Tillæg A. Sp. 1459 fg.; Tillæg B. Sp. 101 fg.; Tidenden: Sp. 20 Fremsettelsen, Sp. 98 fg. første Behandling, Sp. 471 fg. anden Behandling.